

Handläggare
Liz M Trana
Telefon: 08-508 14 975**Till**
Enskede-Årsta-Vantörs
stadsdelsnämnd**Yttrande över remiss av betänkandet "Våld i
nära relationer – en folkhälsofråga" (SOU
2014:49) från kommunstyrelsen,
dnr 001-1003/2014.****Förvaltningens förslag till beslut**

Förvaltningens tjänsteutlåtande överlämnas som svar på
remissen.

Lena Lundström Stoltz
StadsdelsdirektörElisabeth Richter Hagert
Tf Avdelningschef BoU**Sammanfattning**

Den 26 april 2012 beslutade regeringen att tillsätta en nationell
samordnare mot våld i nära relationer, med uppdraget att
åstadkomma en kraftsamling inom området. Länspolismästaren
Karin Götblad fick uppdraget som redovisas i betänkandet Våld i
nära relationer – en folkhälsofråga
(SOU 2014:49)

Förvaltningen är positiv till de förslag betänkandet lyfter fram för
att stärka samhällets insatser för de våldsutsatta, främst kvinnor
och barn.

Förvaltningen anser också att våld i nära relationer bör betraktas
och arbetas med som en folkhälsofråga som berör flera instanser i
samhället. Förutsättningarna för ett samarbete mellan olika
yrkesgrupper bör underlättas och riktlinjer utformas.

Det förebyggande arbetet med familjer behöver förbättras
samtidigt som arbetet med våldsutövarna måste bli mer offensivt.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har vidare remitterat remiss av betänkandet ”Våld i nära relationer – en folkhälsofråga” (SOU 2014:49) till stadsdelsnämnden för yttrande.

Regeringens direktiv

Direktiven till uppdraget som nationell samordnare mot våld i nära relationer var att:

- samla och stödja berörda myndigheter, kommuner, landsting och organisationer för att öka effektiviteten, kvaliteten och långsiktigheten i arbetet mot våld i nära relationer. Särskilt fokus skulle läggas på rättsväsendet,
- aktivt verka för att förbättra samverkan mellan berörda aktörer och bidra till en ökad samsyn kring hur våld i nära relationer bäst ska förebyggas och bekämpas,
- särskilt överväga hur förebyggande insatser mot våld kan utvecklas och genomföras,
- i samråd med berörda aktörer bidra till att sprida och förbättra genomslaget av befintlig kunskap på området,
- överväga hur skyddet för och stödet till brottsoffren kan utvecklas och i detta sammanhang särskilt överväga hur kvinnojourers och andra berörda ideella organisationers verksamhet kan förstärkas,
- aktivt verka för att synliggöra olika aspekter och negativa konsekvenser av våld i nära relationer för såväl berörda aktörer som allmänheten och
- vid behov lämna förslag till hur arbetet mot våld i nära relationer kan förbättras

Betänkandets innehåll

Föreslås att kommunernas ansvar i socialtjänstlagen för insatsen skyddat boende regleras och att det krävs tillstånd för att bedriva skyddat boende. Socialnämnden ska inleda utredning vid kännedom om att ett barn kan ha utsatts för våld eller andra övergrepp, bevittnat våld eller andra övergrepp av eller mot närstående. Möjligheten att följa upp barnets situation föreslås att utökas till sex månader efter avslutad utredning.

Lagstiftningen skärps vid grovt och upprepat våld och möjlighet ges till socialtjänsten och hälso- och sjukvården att bryta sekretessen för att kunna förebygga allvarlig brottslighet i nära relationer. Kontaktförbudet förlängs till högst tre månader med skärpt straffskala vid överträdelse.

En särskild vägledning har tagits fram för utvecklingsarbete mellan myndigheter.

För att underlätta för de våldsutsatta lyfts fram att det behövs en tydlig kedja med åtgärder och rutiner. Särskilda lotsar bör utses för de våldsutsatta och för barnen som kan hålla ihop insatserna och en operativ arbetsgrupp med myndigheter bör inrättas som arbetar tillsammans kring insatser.

Socialstyrelsen föreslås få ansvar för en försöksverksamhet som stödjer att rutinmässiga frågor om våldsutsatthet ställs i hälso- och sjukvården och till brukare inom socialtjänsten.

En särskild utredning föreslås för att belysa barns situation i skyddad boende och flera förbättringar föreslås för att särskilt uppmärksamma barnen mer.

Kommunala mobila resursteam föreslås som offensivt stöd i exempelvis förskolor för att åstadkomma tidiga och förebyggande insatser.

Behovet av ett nationellt kunskapscenter lyfts fram.

Insatserna mot hedersrelaterat våld och förtryck behöver kartläggas, belysas och utvärderas.

Mer fokus kan sättas på arbetet med att få våldsutövaren att sluta med våldet. Socialnämnden bör kunna erbjuda tillfälligt boende för gärningsmännen och stöd till att förändra sitt beteende. En telefonlinje föreslås för våldsutövare.

Arbetet hos idéburna organisationer som kvinnojourer och brottsofferjourer behöver förstärkas och organisationsbidrag ges mer långsiktigt.

Den nationella strukturen kan förtydligas och arbetet mot våld i nära relationer föreslås ingå som en del av arbetet mot alkohol, narkotika, doping och tobak (ANDT-arbetet).

Frihet från våld föreslås bli ett nationellt folkhälsomål. Uppföljning vart tredje år med en nationell analys av utvecklingen av våld i nära relationer.

En modell behöver tas fram för lokala haveriutredningar och den samhällsekonomiska effektiviteten analyseras i regionala försöksverksamheter.

Slutligen menar samordnaren att våld i nära relationer är en fråga för alla, ett komplicerat samhällsproblem och det krävs arbete

med ett tydligt folkhälsoperspektiv. Ökad jämställdhet är en mycket central del i samhällets långsiktiga insatser mot våld i nära relationer.

Ärendets beredning

Ärendet har utarbetats av tf. enhetschef på mottagningsgruppen inom avdelningen individ- och familjeomsorg, barn och ungdom, i samråd med kvinnofridsteamet.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Förvaltningen är positiv till de förslag betänkandet lyfter fram för att stärka samhällets insatser för de våldsutsatta, främst kvinnor och barn.

Förvaltningen saknar dock en närmare beskrivning av de olika socioekonomiska förutsättningar som finns för både den våldsutsatte och våldsutövaren utifrån bakgrund, aktuell situation och framtid. Bostadsbristen i Stockholms län och möjligheterna att få en ny bostad är exempel på en sådan social faktor som kan försvåra situationen för berörda.

Förvaltningen anser också att våld i nära relationer bör betraktas och arbetas med som en folkhälsofråga som berör flera instanser i samhället. Förutsättningarna för ett samarbete mellan olika yrkesgrupper och med idéburna organisationer bör underlättas och riktlinjer utformas.

Det förebyggande arbetet med familjer behöver förbättras samtidigt som arbetet med våldsutövarna måste bli mer offensivt.

Bilaga

- 1 Remissen ”Remiss av betänkandet Våld i nära relationer – en folkhälsofråga (SOU 2014:49)